

hodowny postrow

Lěto so ke kóncej chila,
a dny hodowne so bliža,
radlubje hladamy dozady,
na te zašle měsacy,
Na čim starši pak najlěpje widža,
kak čas so minje a dny lětaja?

Džak Wam za tu prócu wšu,
za pomoc, tróšt a zaběru,
za kóždy spěwčk a basničku,
a za wšo štož nawuknu,
njezabudźmy podpěru a pokiwy,
Na dobro małych kubłanje.

Wězo na tych džěchoch swojich,
kak wuknu a rostu,
a njeličenu hodžinku,
sće wy byłe pola nich.

Što pak zwostawa nam Wam prajić hišće?
So wě, čas hnadypołny
a žohnowane swjate dny
zo widźimy so strowje w nowym lěće.

Lube kubłarki, waženi sobudžělačerjo,

přejemy Wam wšěm, a to w mjenje wšěch staršich, hnadypołny adwentny čas a žohnowane hodowne dny. Z tutym małym postrowom chcemy so Wam džakować, za Wašu prócu a za Waš angažement, kotrejž dzeń wote dnja we wobchadže z našimi džěćimi nałožujeće.

K temu słušeja małe překwapjenki na adwentnych kóncach tydženjach, přěnu z nich sće wčera hižo dóstali.

Waša staršiska rada

